

Bilag 2.

Regler, som i Praksis følges ved Optagelse paa de aarlige Indfødsretslove af Personer, som har modtaget Fattighjælp, og af straffede Personer.

(Af en Skrivelse til Udvalget fra Indenrigsministeriet).

Fattighjælp med Fattighjælps Virkning. Her kræves, at 20 Aar er gaaet efter Fattighjælpens Ydelse, uanset om Hjælpen er tilbagebetalt eller ej. Dette gælder dog ikke, hvor der er Tale om rent forbigaende Hjælp; i saa Tilfælde kan den paa-gældende optages, forinden de 20 Aar er gaaet, naar Hjælpen er tilbagebetalt.

Ved *Sygehjælp* (med Fattighjælps Virkning) er Fristen nedsat til 15 Aar, og der ses i det hele paa forskellig Maade mildere paa denne Understøttelsesgrund.

Hvad endelig angaar *Fattighjælp uden Fattighjælps Virkning*, hindrer denne almindeligvis ikke, lige saa lidt som Ydelsen af Hjælpekassehjælp, Optagelse.

Med Hensyn til Praksis i de aarlige Indfødsretslove overfor *straffede Personer*, kan denne kortelig karakteriseres saaledes:

For saa vidt angaar *Forbrydelser, der er vanærende i den offentlige Mening* (Berigelsesforbrydelser, Sædelighedsforbrydelser, grov Vold, Falsk o. l.), optages de paagældende først efter 25 Aars Forløb, hvorhos der almindeligvis kræves Æresoprejsning; dog har man ikke hidtil i noget Tilfælde optaget Personer, der er idømt Strafarbejde (Tugt- eller Forbedringshus).

Det bemærkes herved, at den Omstændighed, at vedkommende har faaet Æresoprejsning, ikke er tilstrækkelig; der kan meddeles Æresoprejsning allerede efter 5 Aars Forløb (Lov 3. April 1868), og i visse Tilfælde haves Ret til Æresoprejsning efter 10 Aars Forløb (Lov 13. April 1894).

Med Hensyn til Forbrydelser, der ikke er vanærende i den offentlige Mening, er man betydelig mildere i Tidskravet; men da Afgørelsen her beror paa det enkelte Tilfældes Karakter, kan noget nærmere herom vanskeligt siges.
